

การจำแนกกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี

A Discriminant Analysis of Factors Influencing Public Mind Of Lower Secondary School Students in Udon Thani Province

นราพร อาชนะชัย¹ และ สมนึก ภัททิยธนี²

Naraporn Archanachai¹, and Somnuek Pattiyathanee²

(Received: July 7, 2018; Revised: July 26, 2018; Accepted: July 28, 2018)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี และเพื่อวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานีที่มีจิตสาธารณะสูงและจิตสาธารณะต่ำ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2558 ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 383 คน จากโรงเรียน 5 โรงเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบวัดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะจำนวน 6 ด้าน รวม 48 ข้อ คือแบบวัดคุณธรรมจริยธรรม แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดู แบบวัดอัตมโนทัศน์ แบบวัดเจตคติต่อจิตสาธารณะ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต และตอนที่ 2 เป็นแบบวัดจิตสาธารณะ จำนวน 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำซึ่งมีตัวแปร ทั้ง 6 ตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์จำแนกตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนที่มีจิตสาธารณะในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการจำแนก 5 ตัว จากตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด 6 ตัว โดยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในการจำแนก จากมากไปน้อย ได้แก่ ตัวแปรคุณธรรมจริยธรรม ตัวแปรลักษณะ

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. student, Educational Research and Evaluation Program, Faculty of Education Mahasarakham University

² Assoc. Prof., Department of Educational Research and Development, Faculty of Education Mahasarakham University

Corresponding Author E-mail: lek_math@hotmail.com

มุ่งอนาคต ตัวแปรเจตคติต่อจิตสาธารณะ ตัวแปรอัตมโนทัศน์ และตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ ได้ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถจำแนกกลุ่มที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูง ถูกต้องร้อยละ 89.0 กลุ่มที่มีจิตสาธารณะกลุ่มต่ำ ถูกต้องร้อยละ 88.0 และสามารถจำแนกทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 88.5 ซึ่งได้สมการจำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ของนักเรียนที่มี จิตสาธารณะกลุ่มสูงกับนักเรียนที่มี จิตสาธารณะกลุ่มต่ำ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = -11.915 + .125 X_1 + .087 X_5 + .079 X_6 + .057 X_4 + .052 X_2$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_Y = .400 X_1 + .355 X_6 + .321 X_5 + .231 X_4 + .184 X_2$$

โดยสรุป ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำตัวแปรทั้ง 5 ตัว ไปใช้ในการจำแนกนักเรียนเป็นผู้มีจิตสาธารณะสูงและต่ำได้ ซึ่งจะเป็นข้อมูลสารสนเทศที่จะพัฒนา ส่งเสริม ให้นักเรียนมีจิตสาธารณะต่อไป

คำสำคัญ ปัจจัยจำแนก จิตสาธารณะ

Abstract

This study aimed to compare the variables affecting the public mind of lower secondary school students in Udon Thani Province, and to conduct a discriminant analysis of factors influencing the public mind of lower secondary school students, who had high or low public mind, in Udon Thani Province. The sample consisted of 383 lower secondary school students from 5 schools in Udon Thani Province in the academic year 2015, obtained through multi-stage random sampling. The research instruments used in the study consisted of a 5-point rating scale. It had 2 parts. The first part had a set of tests for the factors that influenced public mind on 6 aspects: the test on virtue and ethics, the test on emotional quotient, the test on parenting, the test on self-concept, the test on attitude toward public mind, and the test for future orientation. The test contained 48 items. The second part was the test on public mind, containing 30 items. The analysis of data employed a discriminant analysis. The results of the study are as follows:

1. The comparison of the difference of variables in the groups of students with different public mind, between the group with high public mind and the group with low public mind, with all of the 6 variables, revealed differences with statistical significance at the .01 level.

2. In the discriminant analysis of factors influencing the public mind of lower secondary school students, in the group with high public mind and the group with low public

mind, 5 of 6 variables were chosen. Ranked in descending order according to the value of the correlation coefficients of discriminant analysis, the variables are as follows: virtue and ethics, the future orientation, attitude toward public mind, self-concept and emotional quotient. The discrimination had the accuracy at the .01 level of statistical significance. The group with high public mind had the accuracy of 89.0 percent while the group with low public mind had the accuracy of 88.0 percent, and both groups had the accuracy of 88.5 percent. The discriminant equations in raw and standard scores were as follows:

The discriminant raw scores

$$Y' = -11.915 + .125 X_1 + .087 X_5 + .079 X_6 + .057 X_4 + .052 X_2$$

The discriminant standard scores

$$Z'_y = .400 X_1 + .355 X_6 + .321 X_5 + .231 X_4 + .184 X_2$$

In conclusion, the research findings suggested that the 5 variables could be used to discriminate students with high and low public mind. They could provide information for further development and promotion of students' public mind.

Keywords: discriminant analysis, public mind

บทนำ

จิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมเพราะเป็นตัวสะท้อนถึงจิตสำนึกการเป็นส่วนหนึ่งของการรับผิดชอบต่อสังคมหรือมีส่วนค้ำึงถึงผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งการอยู่ร่วมกันในสังคมต้องรู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง มีน้ำใจ แบ่งปัน ต้องรู้จักการเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ เคารพในสิทธิไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ดูแลทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม และปรารถนา จะมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไข ปัญหาความเดือนร้อนที่เกิดขึ้นทำให้ปัญหาความรุนแรงในสังคม ลดน้อยลง ยกกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ทำให้ทุกคนเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และมีระเบียบแบบแผน อันส่งประโยชน์ที่ดีต่อสังคม ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2556)

ความสำคัญเกี่ยวกับจิตสาธารณะโดยนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษา จะต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับความรู้ ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปลูกฝังคุณธรรม การสร้างวินัย ปลูกฝัง อดทน อดกลั้น ความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ การมีจิตสาธารณะ ความตระหนักถึง ผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักการประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด อดทนอดกลั้น และความเชื่อ รวมทั้งรู้คุณค่าและสืบสานวัฒนธรรม และขนบประเพณีอันดีงามของไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) นอกจากนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีจิตสาธารณะช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทนและเข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนชุมชน และสังคมทั้งดูแลรักษา ธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ รวมถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ วัยรุ่นในตอนต้น กำลังมีความสนใจสิ่งต่างๆ รอบตัวอยากรู้อยากลอง ขณะที่วุฒิภาวะทางอารมณ์ในการแยกแยะ สิ่งถูกผิดยังพัฒนาไม่เต็มที่ (กรมสุขภาพจิต, 2546)

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งกระแสความเจริญนี้ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย ทำให้เกิดการปรับตัว มีการแข่งขัน เอารอดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน มีค่านิยมทางวัตถุ สูงขึ้น เกิดการขาดคุณธรรมจริยธรรม ขาดสมดุลทางด้านจิตใจและวัตถุ โดยมีความโน้มเอียงไปนิยมวัตถุ มากกว่าจิตใจมากขึ้นทุกขณะ และยังมีมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ ให้กับตนเองมากกว่าส่วนรวม ซึ่งเป็นสัญญาณ ถึงการขาดจิตสาธารณะที่สูงส่ง (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553) ทั้งนี้คนไทยยังมีภูมิคุ้มกันในการรับมือกับกระแส ของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้น้อย เนื่องจากวัฒนธรรมบางอย่างกำลังเลือนหาย และระบบคุณค่าที่ติงามใน อดีตเริ่มเสื่อมถอย โดยเฉพาะ ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่หันไป ชื่นชอบวัฒนธรรมแบบใหม่ รั่ววัฒนธรรมที่ไม่พึง ประสงค์มากขึ้นขณะที่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกละเลย และมีการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่ค่อยๆ ขาดการ สืบสานอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับระบบคุณค่าที่ติงามของไทยที่เสื่อมถอยลง ทั้งเรื่องจิตสาธารณะ ความเอื้อ ออาทร การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และปฏิสัมพันธ์ ระบบคุณค่าที่ติงามที่ลดน้อยลงนี้หากไม่สามารถพัฒนา การเรียนรู้ของคนในสังคมไทยให้สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมแล้ว จะมีผล ต่อการเสื่อมถอยทางจริยธรรม และวัฒนธรรมซึ่งนำไปสู่ประเด็นปัญหาสังคมต่าง ๆ ตามมา (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) การมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองโดยไม่ คำนึงถึงผู้อื่น ทำให้การมีสำนึกต่อส่วนรวมลดน้อยถอยลง ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เช่น การเอา รีดเอาเปรียบ และเบียดเบียนซึ่งกันและกัน การไม่ช่วยรักษาสมบัติที่เป็นเป็นทรัพย์สินสาธารณะ หรือแม้กระทั่ง การไม่สนใจรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาส่วนรวม เฉยชากับเหตุการณ์ที่ไม่กระทบถึงตน พฤติกรรมดังกล่าวแสดงถึง การขาดจิตสาธารณะ (สื่อพลังงาน, 2542)

ในปัจจุบันมีการดำเนินงานขององค์กรไม่แสวงหากำไรในประเทศไทยได้มีการพัฒนาและขยายตัวต่อเนื่อง จากทิศทางการขยายตัวของจำนวนพนักงานและจำนวนองค์กร สำหรับความสำคัญของการ เนินงานขององค์กรไม่ แสวงหากำไรในเชิงเศรษฐกิจ โดยการเปรียบเทียบขนาด GDP ขององค์กรไม่แสวงหากำไรต่อ GDP รวมของ ประเทศ พบว่ามีสัดส่วนเฉลี่ย 0.8 หรือมีมูลค่าโดยรวม 75,677 ล้านบาทต่อปี ทั้งนี้เมื่อรวมการประมาณค่า การทำงานของอาสาสมัคร GDP ของภาคองค์กรไม่แสวงหากำไรมีสัดส่วนต่อ GDP ประเทศเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 1.6 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มเยาวชนที่มี จิตสาธารณะ รวมกลุ่มกันทำเรื่องดีๆ กระจายอยู่ในสังคมทั่วประเทศไทย บางกลุ่มสละเวลาช่วยเหลือเด็กอื่นที่ ด้อยโอกาส บางกลุ่มทำงานด้านพัฒนาสังคม บางกลุ่มอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม บางกลุ่มก็ร่วมกับผู้ใหญ่พัฒนา อาชีพ สะท้อนให้เห็นว่าในสังคมไทยนั้น มีทั้งกลุ่มคนที่มีจิตสาธารณะสูงและกลุ่มที่มีจิตสาธารณะต่ำ ดังที่ได้มี นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาถึงปัจจัยที่หลากหลายที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะ ทั้งนี้เทคนิคการวิเคราะห์ จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ซึ่งเป็นวิธีทางสถิติที่ใช้จำแนกกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป และมี

ตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปเพื่อตอบคำถามการวิจัยว่ากลุ่มที่แตกต่างกันนั้นแตกต่างกันที่ตัวแปรใด หรือตัวแปรใดบ้างที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ซึ่งนอกจากจะสามารถจำแนกกลุ่มได้แล้วยังสามารถบอกรวมชาติบางอย่างของการจำแนกนั้นได้ด้วย (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2556) ทั้งนี้การแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มสูง กลุ่มต่ำโดยใช้คะแนนรวมเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ผู้วิจัยสามารถแบ่งกลุ่มสูงต่ำโดยใช้เทคนิค 25%, 27%, 30%, 33%, หรือ 50% หรืออื่นๆ ตามที่ผู้วิจัยกำหนดซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนของข้อมูล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้วิจัย (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2556)

จากการศึกษาเอกสารข้างต้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย คุณธรรม จริยธรรม ความฉลาดทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดู อัตมโนทัศน์ เจตคติต่อจิตสาธารณะ และลักษณะมุ่งอนาคตว่าสามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะ ออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำได้หรือไม่ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นสารสนเทศ ในการใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียน อันจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียน การประกอบอาชีพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี ที่มีจิตสาธารณะสูงและจิตสาธารณะต่ำ
2. เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2558 ในจังหวัดอุดรธานี จำนวนนักเรียน 28,674 คน จากโรงเรียน 62 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2558 ในจังหวัดอุดรธานีจำนวน 383 คน จากโรงเรียน 5 โรงเรียน

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ต้องจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและต่ำที่ได้คะแนนตามตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) ที่ 75 ขึ้นไป และตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) ที่ 25 ลงมาตามลำดับ ดังนั้นจึงต้องสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 750 คน แล้วแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม พบว่าได้กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกออกเป็นกลุ่มสูง จำนวน 191 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 192 คน รวมเป็น 383 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์จำแนกประเภทแบ่งเป็น 6 ตัว คือ

- 2.1.1 คุณธรรมจริยธรรม
- 2.1.2 ความฉลาดทางอารมณ์
- 2.1.3 การอบรมเลี้ยงดู
- 2.1.4 อัจฉริยะ
- 2.1.5 เจตคติต่อจิตสาธารณะ
- 2.1.6 ลักษณะมุ่งอนาคต

2.2 ตัวแปรจัดประเภท โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 2.2.1 กลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูง
- 2.2.2 กลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประกอบด้วยแบบวัดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวนตอนละ 8 ข้อ แบ่งเป็น 6 ตอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 48 ข้อ โดยเป็นข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ .27 ถึง .75 และค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .74 ถึง .92 ดังนี้

- ตอนที่ 1.1 คุณธรรมจริยธรรม
- ตอนที่ 1.2 ความฉลาดทางอารมณ์
- ตอนที่ 1.3 การอบรมเลี้ยงดู
- ตอนที่ 1.4 อัจฉริยะ
- ตอนที่ 1.5 เจตคติต่อจิตสาธารณะ
- ตอนที่ 1.6 ลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 2 แบบวัดจิตสาธารณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ โดยเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ .34 ถึง .65 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทำหนังสือขออนุญาตจากคณะศึกษาศาสตร์ถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทำหนังสือขออนุญาตติดต่อกับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอกำหนดวัน เวลา และสถานที่ ใช้แบบวัด

4.2 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อขอความร่วมมือกับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3 จัดเตรียมแบบวัด ให้เพียงพอกับขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

4.4 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2558 – 30 มกราคม พ.ศ. 2559

4.5 นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ของ แบบวัดและแบบประเมิน

4.6 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบการวิจัยโดยวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เพื่อการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือและเพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยมีการจัดกระทำข้อมูลดังนี้

1. แบบวัด มีลักษณะการให้คะแนนดังนี้

1.1 คำถามเชิงนิมาน (Positive Scale)

จริงมากที่สุด/บ่อยมาก จริงมาก/บ่อย ค่อนข้างจริง/ค่อนข้างบ่อย จริงเล็กน้อย/บางครั้ง และไม่จริงเลย/ไม่เคยเลย เท่ากับ 5 4 3 2 และ 1 คะแนน ตามลำดับ

1.2 คำถามเชิงนิเสธ (Negative Scale)

จริงมากที่สุด/บ่อยมาก จริงมาก/บ่อย ค่อนข้างจริง/ค่อนข้างบ่อย จริงเล็กน้อย/บางครั้ง และไม่จริงเลย/ไม่เคยเลย เท่ากับ 1 2 3 4 และ 5 คะแนน ตามลำดับ

2. การจัดกลุ่มนักเรียน

ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์จัดกลุ่มจำแนกนักเรียนที่มีจิตสภาวะนอกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ด้วยเกณฑ์นักเรียนได้คะแนนที่เปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) ที่ 75 ขึ้นไป จัดอยู่ในกลุ่มสูง ส่วนนักเรียนได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) ที่ 25 ลงมา อยู่ในกลุ่มต่ำ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย จัดกระทำดังนี้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัยโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 นำแบบวัดทั้งหมดที่ได้คืนมาตรวจความสมบูรณ์

3.2 กำหนดรหัสสำหรับข้อมูล และตรวจให้คะแนนแบบวัดตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.3 นำข้อมูลไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติดังนี้

3.3.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลการจัดกลุ่มผู้เรียนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรจำแนก

3.3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรจำแนกของกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสภาวะระดับสูง กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ด้วยการทดสอบค่าที (t - test Independent)

3.3.4 วิเคราะห์จำแนกตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสภาวะระดับสูงของนักเรียน โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ด้วยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise Method) ซึ่งพิจารณาคัดเลือกตัวแปรตามค่าวิลค์ส แลมบ์ดา (Wilks's Lambda) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ที่สามารถคัดเลือกตัวแปรชุดหนึ่ง ที่สัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยจะชี้ให้เห็นว่าการเป็นสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรอะไรบ้าง สมการที่ได้จากการจำแนกจะให้ค่าน้ำหนักตัวแปรที่สามารถนำไปใช้ในการประมาณการเป็นสมาชิกในกลุ่ม เรียกว่าสมการจำแนกประเภท (Discriminant Function)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์จัดกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะแตกต่างกัน และสร้างสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะแตกต่างกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ ซึ่งมีตัวแปรคุณธรรมจริยธรรม ความฉลาดทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดู อัตมโนทัศน์ เจตคติต่อจิตสาธารณะ และลักษณะมุ่งอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์จำแนกตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนที่มีจิตสาธารณะ ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการจำแนกจากตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด 5 ตัวแปร จากที่นำมาศึกษา 6 ตัวแปร โดยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในการจำแนก จากมากไปน้อย ได้แก่ ตัวแปรคุณธรรมจริยธรรม ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต ตัวแปรเจตคติต่อจิตสาธารณะ ตัวแปรอัตมโนทัศน์ และตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ ได้ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถจำแนกกลุ่มที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ ถูกต้อง 89.0 กลุ่มที่มีจิตสาธารณะกลุ่มต่ำถูกต้องร้อยละ 88.0 และสามารถจำแนกทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 88.5 ซึ่งได้สมการจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) ของนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูงกับนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มต่ำ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = -11.915 + .125 X_1 + .087 X_5 + .079 X_6 + .057 X_4 + .052 X_2$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_Y = .400 X_1 + .355 X_6 + .321 X_5 + .231 X_4 + .184 X_2$$

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกระหว่างนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ มีคุณธรรมจริยธรรม ความฉลาดทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดู อัตมโนทัศน์ เจตคติต่อจิตสาธารณะ และลักษณะมุ่งอนาคต แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรทั้งหมดนี้มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม เป็นการยืนยันผลการวิจัยนี้ว่าตัวแปรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนจริง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรสุตา ศรีปัญญา (2554) และชนิดา นันทะวัน (2554) ที่พบว่า ตัวแปรที่ศึกษาส่วนมากมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี มี 5 ตัวแปร ประกอบด้วยคุณธรรมจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติต่อจิตสาธารณะ อัตมโนทัศน์ และความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ สมติฐานในการวิจัยที่ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างน้อย 1 ปัจจัย สามารถจำแนก

กลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำได้ ตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ซึ่งอธิบายตามลำดับ ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย ดังนี้

2.1 ตัวแปรคุณธรรมจริยธรรม เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักสูงสุดในการจำแนกสมการจำแนก ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงกับต่ำ ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าคุณธรรมจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ช่วยให้นักเรียนมีจิตสาธารณะมากกว่าตัวแปรอื่นๆ ที่ศึกษาในครั้งนี้ ทั้งนี้ จิตสาธารณะเป็นจิตสำนึกที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกันหรือคำนึงถึงผู้อื่น ในการวางพื้นฐานให้การอบรมด้านจริยธรรมซึ่งจริยธรรมที่แสดงออกมีทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กตัญญู กตเวทิตะ ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ เป็นต้น โดยคุณธรรมเหล่านี้เป็นพื้นฐานของพลเมืองมีบทบาทสำคัญในการร่วมสร้างให้สังคมเข้มแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสุตา ศรีปัญญา (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการวิเคราะห์ พหุระดับ ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อัตมโนทัศน์ ความฉลาดทางอารมณ์ เจตคติต่อจิตสาธารณะ คุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ คุณธรรมจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ คุณธรรมจริยธรรมด้านความกตัญญู และอัญชุลิกา ผิวเพชร (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง คือ คุณธรรมจริยธรรม

2.2 ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต เป็นตัวแปรลำดับที่ 2 เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะการมุ่งอนาคตเป็นลักษณะความสามารถของนักเรียนในการคาดการณ์เพื่อวางแผนเกี่ยวกับการเรียนของตนในอนาคต นักเรียนสามารถเห็นผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้น จึงมีความเพียรพยายามที่จะปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ และสามารถอดทนรอผลที่เกิดจากการปฏิบัติได้ จึงทำให้นักเรียนรู้จักที่จะดูแลผู้อื่น หรือสิ่งของ หรือเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อส่วนรวม ทั้งนี้ไรท์ (Wright, 1975) ได้อธิบายถึงลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุคนธ์ธา เส็งเจริญ (2556) ที่พบว่าลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมีอิทธิพลทางตรงต่อจิตสำนึกสาธารณะในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตสาธารณะ ผ่านการรับรู้ความสามารถของตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นการที่เรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตค่อนข้างสูงจึงส่งผลให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการที่จะรู้จักดูแล เอาใจใส่ เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของส่วนรวมได้อย่างถูกต้อง ถูกระเบียบ

2.3 ตัวแปรเจตคติต่อจิตสาธารณะ เป็นตัวแปรลำดับที่ 3 เป็นตัวแปรที่เป็นแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูง แสดงว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อจิตสาธารณะสูงจะมีจิตสาธารณะสูงตามด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติที่กล่าวว่า เจตคติเป็นลักษณะทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และเป็นความรู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งของบุคคล เมื่อบุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นๆ แล้วจะเกิดเป็นปฏิกิริยาที่พร้อมจะตอบสนองเป็นการกระทำ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2524) ดังนั้นเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อจิตสาธารณะ จะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกพอใจต่อ

จิตสาธารณะ ทำให้นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อจิตสาธารณะ จะมีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อจิตสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเจตคติกับการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่พบว่าเมื่อบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อการแสดงพฤติกรรมนั้น จะส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นออกมาในระดับสูงเช่นกัน อาทิ งานวิจัยของ โกลล มีความดี (2547) ที่พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีเจตคติต่อจิตสาธารณะสูงจะมีจิตสาธารณะที่แสดงออกด้านพฤติกรรมในการปฏิบัติงานในหน้าที่และการบริการประชาชนสูงด้วยเช่นกัน

2.4 ตัวแปรอัตมโนทัศน์ เป็นตัวแปรลำดับที่ 4 ที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูง แสดงว่านักเรียนที่มีอัตมโนทัศน์ในตนเองสูงจะมีจิตสาธารณะสูงด้วยเช่นกัน อาจเป็นผลมาจากการที่นักเรียนมีความรู้สึกนึกคิดต่อตนเองในด้านความสามารถของตนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้การแก้ปัญหา การทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การใช้เหตุผลการคิดในด้านบวก รวมถึงการมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่น การคบเพื่อนการมองโลกในแง่ดี การทำงานร่วมกับผู้อื่นและด้านการปรับตัวทางอารมณ์ในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้ดี จะมีความรู้สึกนึกคิดและสามารถแสดงพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะได้ดีเช่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิทย์พัฒน สี่หา (2551) พบว่า อัตมโนทัศน์ สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคามได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับโกลล มีความดี (2547) พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนสามารถทำนายจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ เป็นตัวแปรลำดับที่ 5 มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูง แสดงว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงจะทำให้นักเรียน มีจิตสาธารณะสูงด้วย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์เป็นคนที่เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และสามารถแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ รวมถึงมีการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข มีองค์ประกอบ 3 ประการคือ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านความสุข ซึ่งมีความพร้อมทางด้านจิตใจในระดับที่จะสามารถเผื่อแผ่กำลังกายกำลังใจให้กับผู้อื่นได้ดี สอดคล้องกับทศพร ประเสริฐสุข (2543) ที่ได้สรุปองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ตามแนวคิดของซาโลเวย์ และเมเยอร์ และของโกลแมน ว่าผู้ที่สามารถบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเอง (Managing Emotion) หรือเรียกว่าการกำหนดตนเองเป็นความสามารถที่จะจัดการกับอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วยความสามารถในการควบคุมตนเอง เป็นคนที่น่าไว้วางใจได้ มีคุณธรรม มีความสามารถในการปรับตัวและมีความสามารถในการสร้างแนวคิดใหม่ๆที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิเคราะห์ที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีตัวแปรอย่างน้อย 5 ตัว คือ คุณธรรม จริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติต่อจิตสาธารณะ อัตมโนทัศน์ และความฉลาดทางอารมณ์ ที่มีค่าน้ำหนักในการจำแนกนักเรียนที่มีจิตสาธารณะกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำได้แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนสามารถให้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีจิตสาธารณะสูงขึ้น ดังนี้

1.1 การนำสมการจำแนกกลุ่มไปใช้ประโยชน์ ในกรณีที่มีหน่วยตัวอย่าง (นักเรียน) ที่ยังไม่ทราบว่าจะจัดให้อยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะ กลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ สามารถนำค่าเฉลี่ยของ ของสมการจำแนกแต่ละกลุ่มมาเป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มนักเรียนได้โดยไม่ต้องทดสอบด้วยแบบประเมินจิตสาธารณะ แต่ให้นักเรียนทำแบบวัดคุณธรรมจริยธรรม แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต แบบวัดเจตคติต่อจิตสาธารณะ แบบวัดอัตมโนทัศน์ และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ จากนั้นนำคะแนนดิบของตัวแปรดังกล่าวแทนที่ในตัวแปรสมการจำแนกในรูปคะแนนดิบ คะแนนที่ได้ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกกลุ่มใดก็ให้จัดในกลุ่มนั้น

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่จำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและต่ำได้ คือ คุณธรรม จริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติต่อจิตสาธารณะ อัตมโนทัศน์ และความฉลาดทางอารมณ์ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ควรตระหนักถึงความสำคัญตัวแปรเหล่านี้ และร่วมกันจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะเหล่านี้ คือ ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม มีกิจกรรมต่างๆ เช่น จัดโครงการอบรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ด้านต่างๆ ให้กับนักเรียนทุกคน เปิดโอกาสให้กับนักเรียน แสดงความคิดเห็น เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน รู้จักวางแผนการทำงานสิ่งต่างๆ ล่วงหน้าโดยมุ่งเน้นกับการพัฒนาตนเองในอนาคต ส่งเสริมปลูกฝังและพัฒนาให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อจิตสาธารณะเพื่อจะได้พัฒนานักเรียนให้มีจิตสาธารณะเพิ่มมากขึ้น ครู ผู้ปกครอง ควรมีความรู้ทางด้านจิตวิทยา มีความเข้าใจเด็ก ใช้กิจกรรมในการพัฒนาอัตมโนทัศน์ เสริมสร้างให้นักเรียนมีความภูมิใจในตนเองสูง มีลักษณะมั่นใจในตนเอง ยอมรับตนเอง เข้าใจในความสามารถของตนเอง และเห็นคุณค่าในตนเอง ส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้พบว่า การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบวัดมีจำนวนข้อที่มากเกินไปรวมทั้งเป็นข้อคำถามบางข้ออาจจะยาวไป ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนทำให้เลือกคำตอบที่ไม่ตรงตามความรู้สึกที่แท้จริง จึงส่งผลทำให้ความเชื่อมั่นของแบบวัดอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จึงควรจัดทำแบบวัดให้มีความกระชับและน่าสนใจยิ่งขึ้น

2.2 การวิเคราะห์หัตถ์แปรที่จำแนกนักเรียนที่มีจิตสาธารณะออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ พบว่าตัวแปรที่เข้าสมการจำแนก มีจำนวน 5 ตัวแปร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเครื่องมือที่ใช้แบบวัดมีจำนวนข้อที่มากเกินไปรวมทั้งเป็นข้อคำถามบางข้ออาจจะยาวไป รวมถึงในการสร้างแบบวัดด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้วิจัยได้ใช้ข้อคำถามที่รวมเอาการเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบเข้าไว้ด้วยกัน อาจส่งผลให้ผู้ตอบแบบวัดเกิดความสับสนทำให้เลือกคำตอบที่ไม่ตรงตามความรู้สึกที่แท้จริง

2.3 ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ควรทำการศึกษาจิตสาธารณะของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น เช่น ระดับประถมตอนปลาย และมัธยมตอนปลาย ว่าเมื่อกลุ่มของระดับชั้นเปลี่ยนไปตัวแปรในงานวิจัยนี้จะสามารถจำแนกการมีจิตสาธารณะสูงและต่ำในระดับชั้นอื่นๆ หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2546). *คู่มือพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิตระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- . (2556). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2557*.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2556). แนวทางการสร้างจิตสาธารณะในสังคมไทย. *วารสารรัฐสภาสาร*, 61(1),
77-78.
- โกศล มีความดี. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ*.
ปริญญาานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ประยุกต์กรุงเทพมหานคร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนิดา นันทะวัน. (2554). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์*.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). *สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ*. กรุงเทพฯ : วิพรินทร์.
- ดวงเดือน พันธุมาวิน. (2524). *พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาจริยธรรม*. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2556). *การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม:
ทักษิลาการพิมพ์.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2543). ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา. *การแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา*, 2(3-4), 18-19.
- พรสุดา ศรีปัญญา. (2554). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
จังหวัดร้อยเอ็ด การวิเคราะห์หุระดับ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- วิทย์พัฒน์ สี่หา. (2551). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). *รายงานประจำปี 2557 สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท ดอกเบญ
จำกัด.
- สื่อพลังงาน. (2542). จิตสำนึกสาธารณะ เส้นทางสู่ประชาสังคม. *วารสารสื่อพลัง*, 7(3), 3-19.

สุคนธ์ธา เส็งเจริญ. (2556). การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อจิตสำนึก
สาธารณะในนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ปริญญาานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัญชลิกา ผิวเพชร. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

Seginer, Rachel.: & Hoda Halabi. (1991). Cross-Cultural Variations of Adolescents. Future
Orientation: The Case of Israeli Druze versus Israeli Arab and Jewish Male. *Journal of
Cross Cultural Psychology*, 22(2), 244-257.

Wright, D. (1975). *The Psychology of Moral Behavior*. Middle, England: Penguin Book.